

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.557/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe.; eljáró: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése tárgyában indult közszolgálati jogvita)
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.789/2022/14. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 34.786 (harmincnégyezer-hétszáznyolcvanhat) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. március 1-től az alperes helysége Rendőrkapitánysága állományában baleseti helyszínelő beosztásban teljesített szolgálatot, szolgálatteljesítési helye az helysége Rendőrkapitányság illetékességi területe. Munkaköri leírása szerint feladatát képezte az helysége Rendőrkapitányság illetékességi területén bekövetkezett közúti közlekedési balesetek helyszínén rendőri intézkedés lefolytatása, helyszíneléssel kapcsolatos feladatok végrehajtása, feldolgozása, forgalomellenőrzés, forgalomirányítás, közigazgatási bírsággal sújtható szabályszegések technikai eszközzel történő dokumentálása, vezetői által meghatározott egyéb szolgálati feladatok végrehajtása. A felperes a baleseti helyszínelő beosztása ellátása mellett rendszeresen utasításra sebességellenőrzés keretében traffipaxot kezelt, vagy ehhez kapcsolódó leállításokat, közigazgatási bírságolásokat végzett, akciók (pl. akció1, akció2) keretében forgalomellenőrző feladatokat hajtott végre, amelyeket a szomszédos Rendőrkapitányságok (helység2, helység3) területén is a balesethelyszínelésekkel együtt ellátott; az emiatt 2022. április 25-én előterjesztett szolgálati panaszát, amelyben 3 évre visszamenőleg az illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat igényelt, az alperes vezetője a határozatszám1 határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte elmaradt megbízási díj címén 2019. április 1-től 2022. március 31-ig (36 hónapra) bruttó 1.391.400 forint megbízási díj és annak középидőtől (2020. október 1.) számított késedelmi kamata, valamint 70.000 forint perköltség és készkiadásként tárgyalásonként további 15.000 forint utazási és parkolási költség megfizetésére, a rendszeresen, a szolgálatteljesítési ideje kb. felében végzett sebességellenőrzések, forgalomellenőrzések és a más rendőrkapitányságok illetékességi területén végrehajtott baleseti helyszínelések és egyéb ellátásáért. Eligazításai során rendszeresen meghatározták a napi szinten jellemzően 6-12 órás sebességellenőrzés helyét és idejét, illetve az egyéb álló és mozgó ellenőrzések jellemzőit. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 2. § 25.4, 24., 28. pontjára, 71. § (1) bekezdés a), b), c) pontjára, (4)-(5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.1) 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő szermélyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.2) 35. § (6) bekezdésére, valamint a rendőrség szervei illetékességi területeinek megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM. rendeletre alapította. Állította, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatok a helyszínelői munkakörbe nem tartoznak, és igénye jogalapját az sem befolyásolja, hogy munkaköri leírásában a hivatkozott feladatokat rögzítették. A közlekedési balesetek és a közlekedési bűncselekmények, valamint a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 60/20210. ORFK utasítás) kódex jelleggel, kimerítően tartalmazza a helyszínelő (baleseti) feladatait, amelyet az alperes egyoldalúan jogszerűen nem terjeszthet ki az elvégzett többletfeladatokkal, nem üresítheti ki a besorolásra és az

illetményre vonatkozó szabályozást. Megbízási díj igényét az illetményalap 100%-os mértékében (havi bruttó 38.650 forint) határozta meg a jelentős többletfeladatok alapján.

[3] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, a megbízási díjigényt jogalapjában és összegszerűségében vitatta. Állította, hogy a munkaköri leírásban a felperes számára csak olyan feladatokat írt elő, amelyek végzése egy közlekedésrendészeti szakterületen foglalkoztatott hivatásos állományú helyszínelő beosztást betöltő rendőrtől általánosan elvárható, a felperes kizárólag a munkaköri leírásban rögzített feladatokat végezte, így nem állnak fenn a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjában foglalt feltételek. A 60/2010. ORFK utasításban rögzítettek (2.m. alpont) nem a helyszínelő beosztást betöltő hivatásos munkaköri feladatait tartalmazzák, hanem a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályait. Amennyiben a felperes a munkaköri leírásban rögzített feladatai ellátásáért megbízási díjra lenne jogosult, úgy díjazása nem haladhatja meg az illetményalap 50%-áig terjedő minimum mértéket.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2019. április 1-től 2022. március 31-ig terjedő időre bruttó 1.391.400 forint megbízási díjat és annak 2020. október 1-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát, valamint 70.000 forint perköltséget.

[5] A perben azt vizsgálta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat-ellátás a felperes oldalán megvalósult-e, megbízási díjra való jogosultsága fennáll-e. Tanú1, a felperes közvetlen felettese és Tanú2 fővizsgáló (aki beosztásából adódóan a felperes munkavégzésére a teljes perbeli időszakban ugyancsak rálátott) tanúvallomása alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes havi rendszerességgel minden hónapban változó esetszámban országosan és megyei elrendelésű fokozott ellenőrzésekben vett részt, amelyek keretében forgalomellenőrzési feladatokat látott el az helység1 Rendőrkapitányság illetékeségi területén, illetve azon kívül is, továbbá szükség esetén baleseti helyszínelést is végzett más rendőrkapitányság illetékeségi területén. Országos elrendelésű fokozott ellenőrzések szinte minden hónapban voltak, az helység2i és helység3i Rendőrkapitánysággal közösen szervezett összevont ellenőrzések havonta egyszer fordultak elő, és évente 2-3 alkalommal merült fel helyszínelés a más rendőrkapitányság illetékeségi területén. A munkaköri leírás a balesethelyszínelő beosztásban kinevezett felperes esetében nem adhatott általános és korlátlan felhatalmazást az alperesnek arra, hogy a közlekedésrendészeti ágon belül bármely feladatot, így - fokozott ellenőrzés keretében forgalomellenőrzési, továbbá közlekedésrendészeti járőri feladatokat is - a balesethelyszínelő beosztáshoz tartozó feladatként végeztessen el. A következőes bírői gyakorlat szerint a munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg a ténylegesen ellátandó feladatokat, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekint egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatainak ellátását. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül (Kúria Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.117/2022/4., Kf.III.45.110/2022/4.), amelyért megbízási díj jár (Fővárosi Ítéltábla Kf.700.110/2023/4.). A munkáltatónak az a

joga, hogy a hivatásos állományút a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is utasíthatja, nem sértheti az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.523/2021/4.). Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok egyenként és összességében történő mérlegelése és értékelése alapján megállapította, hogy felperes a perbeli időszakban folyamatosan a beosztásához nem tartozó többletfeladatot látott el, melyek a beosztásától eltérő munkafeladatok végrehajtását jelentették és megalapozták a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[6] A megbízási díj igényelt mértékét az illetményalap 100%-ában nem találta eltúlzottnak, a felperes beosztásától eltérő többletfeladatai egyedi jellemzői alapján, mivel munkaidejének jelentős részét kitevő, a munkakörébe nem tartozó feladatokat látott el.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet egészében történő megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdésében, 45. §-ában, a BMr.1. 10. § (2) bekezdésében, a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.3.) 2. számú mellékletébe ütközik, sérti a 60/2010. ORFK utasítás 2.m. alpontját és a közlekedési jogsértést dokumentáló technikai eszközök rendőrségi alkalmazásáról szóló 26/2013. (VI.28.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 26/2013. ORFK utasítás) 2. pont a)-c) alpontjait, 3. pont b) alpontját, valamint 14-15. pontjában írtakat. Az ítélet tévesen és jogsértő módon állapította meg - többek között [23] pontjában-, hogy felperes helyszínelői beosztásába a sebességmérési, járőri, fokozott ellenőrzés keretében történő forgalomellenőrzési feladatok nem tartozhatnak. Az ítélet a [23]-[24] pontjai alatt a BMr.3. 2. számú mellékletében és a 60/2010. ORFK utasítás 2.pont m) alpontjában írtakat figyelmen kívül hagyta, amelyek a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályait és nem a helyszínelői beosztást betöltő hivatásos állományú munkaköri feladatait tartalmazzák, különösen hogy a 2.pont m) alpontban egyértelműen szerepel, hogy az utasítás alkalmazásában helyszínelő alatt helyszínelő, helyszínelő és balesetvizsgáló, technikus beosztást betöltő, illetve vizsgáló beosztásba kinevezett, vagy ilyen beosztásból fakadó feladatokra átrendelt személyt is érteni kell, így téves a törvényszék megállapítása, hogy a 60/2010. ORFK utasítás egyértelműen kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét. Egyetlen olyan feladatot sem írt elő, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú felperes munkaköréhez nem kapcsolható. A felsorolt feladatok között lehetnek olyanok, amelyek a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatban is megtalálhatóak, ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperes járőr beosztásba tartozó feladatot látott volna el. A törvényszék jogszabálysértő módon csorbítja azt a jogát, hogy felperes munkaköri leírásának elemeit adott munkakör keretei között egyoldalúan meghatározza. Az ítélet [23] pontja önmagának is ellentmondó indokolást ad elő; egyrészt nem valamennyi közlekedésrendészeti feladatot, hanem csupán a sebességmérési, fokozott ellenőrzés keretében forgalomellenőrzési feladatokat tette a felperes munkakörének részévé, amelyek lehetnek ugyan járőri beosztásba tartozó feladatok, de az nem zárja ki, hogy a balesetek megelőzésével, illetve közlekedési szabályok betartásával kapcsolatos feladatok részeként jogszabálysértés nélkül előírható legyen a baleseti helyszínelői beosztásban is. A törvényszék jogszabálysértő módon hagyta figyelmen kívül a

26/2013. ORFK utasítás 2. pont a)-c) alpontját, 3. pont b) alpontját, valamint 14-15. pontját, miszerint sebességellenőrzési feladatokat a sebességmérő kezelésére jogosult személy láthat el, az adott típusra érvényesített kezelői igazolvány birtokában. E norma is igazolja, hogy a helyszínelő beosztásba nemcsak a 60/2010. ORFK utasításban felsorolt feladatok tartoznak, következésképpen a felperes nem látott el beosztásába nem tartozó feladatot többletfeladatként, a törvényszék ezzel ellentétes döntése jogsértő; a felperes a perrel érintett időszakban a munkaköri leírásában is rögzítettek szerint a beosztásába tartozó feladatokat látta el.

[8] Az ítélet [33]-[34] pontja a jogalap és az összegszerűség körében figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes munkaidejének kb. 10%-át teszi ki a helyszínelési feladat, ehhez képest a felperes a teljes illetményt megkapta, noha a fennmaradó munkaidőt a törvényszék döntése alapján más beosztásba tartozónak minősített feladatok ellátásával tölti; mindez nem tekinthető olyan többletterhelésnek, egyáltalán terhelési többletnek, amennyiben mégis jogosult lenne megbízási díjra a munkaköri leírásában rögzített feladatok ellátásáért, az illetményalap 50%-áig terjedő mértékű díjazást nem haladhatja meg.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy helyszínelői beosztásba kinevezett hivatásosnak a per ténybeli alapját is képező egyes feladatok beosztásba nem tartozását több jogerős ítélet is megállapította (így: Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.198/2022/4.). Miként a Kúria is több ítéletében (így: Kf.III.45.083/2022/5.) külön kitért arra is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörnek minősül a munkáltató Rendvédelmi Szerv illetékességi körébe nem tartozó feladatellátás akkor is, ha a feladat -jellegét tekintve- azonos a hivatásos állományú beosztásába tartozó feladattal. A Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díjat a járőri beosztás részfeladatainak végzése is megalapozta. A munkaköri leírásra történő hivatkozás nem releváns és alaptalan is, mert a munkáltató a beosztását, munkakörét egyoldalúan nem bővítheti. Ezt erősíti a munkakör és a munkaköri leírás elhatárolásának jogi szabályozása is [Hszt. 44. § (1) bekezdése, 45. § (1) bekezdése]. A munkaköri leírás ellentétben a munkakörrel a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, amely nem igényli a hivatásos elfogadását, azt pusztán a Hszt. 45. § (3) bekezdése alapján az első szolgálat megkezdésekor át kell adni, ezzel egyidejűleg tájékoztatni a szolgálat teljesítéséhez szükséges munkavédelemi szabályokról, valamint a szolgálatteljesítés rendjéről. Így válik érthetővé és elfogadhatóvá az a bírói gyakorlat, amely szerint a rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos munkaköri feladatait, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. Az alperes tévesen, iratellenesen és nem relevánsan hivatkozott arra, hogy munkaidejének 10%-át tette ki a helyszínelés. A megbízási díj összegszerűsége szempontjából a többletfeladat mértéke bír jelentőséggel, melyről bizonyításra került, hogy folyamatos, rendszeres és minden szolgálatot érintő volt. Összességében amennyiben az alperes mindezeket a munkaidő 90%-ának tartja, még inkább okszerűtlenül sérelmezi az ítélet által meghatározott díjmértéket.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés - az alábbiak szerint - nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között - a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva - bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[12] Az alperes fellebbezése a megbízási díj jogalapja körében az elsőfokú ítélet által megállapított tényállást, a felperes által megjelölt többletfeladatok ellátását nem, kizárólag annak jogkövetkeztetését támadta. Az e körbe tartozó, minden kifogásolt ítéleti megállapítás az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezés elvi tételeit a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla már kidolgozta. A Fővárosi Ítéltábla kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5. - BHGY K-KJ-2020-465). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. - BHGY K-KJ-2021-680, Kf.VII.45.117/2022/4. - BHGY K-KJ-2022-1176, Kf.III.45.110/2022/4. - BHGY K-KJ-2022-1226), amelyért megbízási díj jár.

[13] A töretlen bírói gyakorlat egységes abban, hogy a hivatásos állomány tagjának beosztásához igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban ténylegesen végezhető feladatokat, ami nem fedhet le több, másik beosztást. A 60/2010. ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul; az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a sebességellenőrzés egyértelműen nem tartozott a felperes beosztásába, mert ez a tevékenység a baleseti helyszínelői munkától - minőségét és az ahhoz társuló felelősséget tekintve is - eltérő munkafeladat végrehajtását jelenti, miként a munkáltató utasítására más rendőrkapitányságok illetékességi területén, jellemzően helységi3-ban, helységi2ben végzett helyszínelés is, amelyek többletfeladatként értékelendők. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör - akár átmeneti, akár tartós - feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4. - BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. - BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. - BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. - BHGY K-KJ-2021-685).

[14] A perben nem volt vitatott, hogy a keresettel érintett időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint szinte minden szolgálatban a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[15] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során korábban több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4. - BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. -

BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. - BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. - BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. - BHGY K-KJ-2021-744; Kf.III.45.090/2021/4. - BHGY K-KJ-2022-752) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként, erre figyelemmel a munkáltató jogszerűen megbízhatja olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódnak. Miként a másodfokú bíróság és a Kúria is számos határozatában leszögezte, az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni.

[16] Helytállóan hivatkozott továbbá az elsőfokú bíróság a Kúria (BHGY K-MJ-2018-299) és Mfv.I.10.751/2016/4. számú (BHGY K-MJ-2017-1) ítéleteire is, miszerint amennyiben jogi norma az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők, a végzett többletfeladatok ellátásáért, ellentételezéséért megbízási díjat kell fizetni. Nem annak van jelentősége, hogy felperes munkaköri leírásában rögzítették-e a sebességmérést, vagy hogy az állománytáblázat közlekedési járőr beosztásokat nem tartalmazott, hanem annak, hogy a felperes által ellátott sebességmérési feladatok a baleseti helyszínelői beosztásához nem tartozhattak hozzá. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat 79.a) pontja alapján a közlekedési forgalomellenőrző járőrszolgálatot ellátó rendőr: végrehajtja a közlekedésrendészeti intézkedéseket, különös figyelemmel a közúti forgalomban részt vevő járművek és járművezetők ellenőrzésére, valamint a szabályszegő magatartást tanúsító személyek rendőri intézkedés alá vonására. Abból, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszköz nem nevesíti kizárólagosan a sebességmérést, nem vonható le olyan következtetés, hogy az adott munkakör minőségétől, felelősségétől függetlenül olyan rendőri alapfeladatot jelentene, amely kapcsolódik a közlekedésrendészeti szolgálati ág feladatrendszeréhez, és így a helyszínelő (baleseti) munkaköréhez társítható.

[17] Nem releváns a megbízási díj jogalapja (a balesethelyszínelő beosztás feladatai) megítélése körében, hogy a 26/2013. (VI. 28.) ORFK utasítás szerint kezelői feladatra kizárólag hivatásos állományú, önálló intézkedési jogosultsággal felruházott személy volt kijelölhető; különös tekintettel arra, hogy a kezelői feladat nem egy adott beosztáshoz tartozik (különösen nem baleseti helyszínelői feladat), hanem kijelöléssel történik és külön végzettséget igényel.

[18] Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a felperes a baleseti helyszínelői beosztásán kívüli sebességmérési és egyéb feladatok teljesítésével a beosztásába tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el, illetőleg egyetlen olyan feladatot sem írt elő a felperesnek, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú munkaköréhez nem kapcsolható. E körben tévesen hivatkozott a 60/2010. ORFK utasítás 2. pont m) alpontjára. Fentiekből nem vonható le olyan következtetés, hogy ezáltal a sebességmérés olyan rendőri alapfeladatot jelentene, amely a helyszínelői munkakörhöz társítható.

[19] Az elsőfokú bíróság az ítéletének [29] bekezdésében helytállóan hivatkozott arra, hogy nem annak van jelentősége, hogy a felperes a munkaköri leírásában rögzítették-e a sebességmérést, hanem annak, hogy a felperes által ellátott sebességmérési feladatok a helyszínelői beosztáshoz nem tartozhattak hozzá. A 60/2010. ORFK utasítás kógens módon

meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyek között a keresetben megjelölt feladatok nem szerepelnek. Míg a baleseti helyszínelő beosztásához tartozó feladatok meghatározásánál a 60/2010. ORFK utasítás az irányadó, az alperes által hivatkozott 26/2013. ORFK utasítás kizárólag a közlekedési jogsértést dokumentáló technikai eszközök rendőrségi alkalmazásának szabályait fekteti le, a fellebbezésben hivatkozott rendelkezésekből pedig nem következik, hogy a jogalkotó e feladatellátást a baleseti helyszínelő beosztás részévé kívánta tenni. Mindezek miatt nem állítható, hogy a felperes a sebességmérési és egyéb feladatok teljesítésével a saját beosztásába tartozó tevékenységet végzett.

[20] A Hszt. 71. §-ának, 44. § (1) bekezdésének és a Hszt. 45. § (1) bekezdésének rendelkezései alapján a szolgálatteljesítés helyét a kinevező okiratban kell kötelező jelleggel meghatározni, kizárólag változó szolgálatteljesítés esetén biztosított a szolgálatteljesítés közigazgatási területi megjelölése a munkaköri leírásban. A Hszt. 2. § 25., 4., 24. és 28. pontjai alapján a felperes szolgálati beosztása a szervezeti egysége - vagyis az alperes helység2i Rendőrkapitánysága - az állománytáblázatában meghatározott munkakör, szolgálati helye pedig az alperes helység2i Rendőrkapitánysága. A Hszt. 2. § 31. pontja értelmében a szolgálatteljesítési hely a rendvédelmi szerv szervezeti egységének székhelye vagy telephelye szerinti közigazgatási terület; változó szolgálatteljesítési hely esetén az a munkaköri leírásban meghatározott közigazgatási terület, amelyen a szolgálati feladatot ténylegesen végre kell hajtani. A munkáltató nem bővítheti szabadon a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához tartozó feladatait. A szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörnek minősül a munkáltató rendvédelmi szerv illetékességi körébe nem tartozó feladatellátása akkor is, ha az a feladat - jellegét tekintve - azonos a hivatásos állomány tagjának beosztásába tartozó feladattal.

[21] A fenti alapvetésnek megfelelően az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vont le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[22] Mindezekre figyelemmel az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmére. A megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása - az alperes álláspontjával szemben - az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[23] Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes fellebbezésében a mérlegeléssel megállapított százalékos mérték eltúlzottságára hivatkozott, azonban ezzel összefüggő eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt meg, ugyanígy az általánosan követett gyakorlat mibenlétét sem támasztotta alá, a másodfokú bíróság ezért megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítélet összecszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét pedig az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak - a megsértett jogszabályi rendelkezések - adják, amelynek hiányában e körben az ítéltábla az ítélet felülvizsgálatának korlátaira tekintettel, a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján nem vizsgálódhatott (Kf.VII.39.549/2021/4. számú kúriai döntés - BHGY K-KJ-2021-818).

[24] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[25] A pervesztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban:

Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint köteles viselni a pernyertes felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogtanácsosi munkadíjból álló perköltségét, melynek összegét az ítéltábla a felperes által felszámítottnál alacsonyabb összegben állapított meg, igazodva a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint (5) bekezdésében, továbbá 4. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakhoz.

[26] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentességben részesül, ezért a feljegyzett 111.312 forint fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam viseli.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 12.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró